

Rygforløbsprogrammet: Samarbejde mellem jobcenter og sundhedscenter i kommunen

Et velfungerende forløb for borgeren kræver, at sundhedsvæsen og arbejdsmarkedsindsats er koordinerede og sammenhængende, så behandling og beskæftigelseshensyn følges ad. Det kræver, at de aktører, der er involverede i borgerens forløb både fra sundhedssiden og beskæftigelsessiden, gensidigt udveksler relevant information.

Forløbsprogrammet for ryglidelser anbefaler, at der etableres en fast struktur, så samarbejdet bliver en del af organisationen frem for et borgeransvar. Denne fremgangsmåde vil også komme andre borgergrupper til gavn. Der er særlige forventninger til samarbejdet imellem sundhedscentret og jobcentret inden for den enkelte kommune.

Struktur for samarbejde mellem jobcenter og sundhedscenteret i kommunen

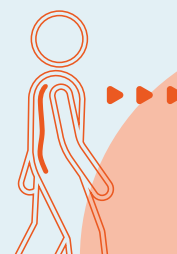
Den enkelte kommune beslutter selv, hvordan samarbejdet med Jobcentret lokalt skal organiseres. Hver kommune bør beskrive, hvordan de to afdelinger samarbejder; herunder

- Hvordan man systematisk indhenter samtykke fra borgeren til at have kontakt, hvis borgeren har forløb begge steder
- Hvordan det sikres, at forløb i sundhedscenteret løbende inddrages i jobcenterets behandling af sagen
- Hvordan sundhedscenterets kompetencer kan bidrage til vurdering af borgerens funktionsniveau og tidsplan for behandling.

En struktur for samarbejde mellem jobcenter og sundhedscenter kan desuden inddrage følgende elementer:

- En fast kontaktperson/tovholder hos hhv. jobcenter og sundhedscenter, som har det primære ansvar for kontakt imellem de to afdelinger
- En model med fremskudt sagsbehandling/faste dage, hvor konsulent fra jobcenter arbejder fra sundhedscenteret og er åben for konkrete spørgsmål og møder med medarbejdere fra sundhedscenteret. Dermed sikres nem adgang til viden om reglerne i hhv. jobcenter og sundhedscenter samt mulighed for relationsdannelse og øget opmærksomhed på den gensidige indflydelse imellem de to afdelingers arbejdsområde.

Kommunikation på tværs af faggrænser

Det er vigtigt, at både sundhedsvæsen og jobcenter er bevidste om, at de arbejder ud fra forskellige logikker, der kan gøre kommunikationen svær. Det er derfor afgørende, at jobcentret er tydelig omkring, hvilken information, de efterspørger, og hvordan den skal bidrage til borgerens sygedagpengesag. Omvendt er det vigtigt, at sundhedsvæsenet kontinuerligt har et blik for borgerens funktionsevne – herunder hvilke konkrete arbejdsfunktioner hvori funktionsevnen er nedsat, og i hvilken grad funktions- evnen er nedsat på kort og lang sigt, så de kan understøtte borgerens tilbagevenden til arbejde bedst muligt. Et velfungerende forløb kræver, at alle aktører er indstillet på at samarbejde og forstå hinanden:

- **Hver faglighed er værdifuld i mødet med borgeren.** Jobcentret er eksperter på arbejdsmarkedet og hvordan borgeren kan få en værdifuld arbejdsmarkedstilknytning – eller hvis det er nødvendigt en værdig tilbagetrækning. Sundhedsvæsenet er eksperter i borgerens helbredstilstand, hvordan rygproblematikken påvirker deres funktionsevne og hvilke skånehensyn, der er behov for. **Hvis der er behov for oplysninger uden for egen faglighed – så spørg!**
- **Vær opmærksom på sprog.** Alle sektorer anvender sprog, der er almindeligt for dem, men som ikke nødvendigvis forstås på samme måde af andre faggrupper. I kommunikation på tværs af faggrænser er det vigtigt, at betegnelser forstås af alle. Vær opmærksom på at anvende sprog, der kan forstås af både borgere og af andre faggrupper.

Når jobcentret kommunikerer med sundhedsvæsenet, skal de være opmærksomme på:	Når sundhedsvæsenet kommunikerer med jobcentret, skal de have fokus på:
• Hvilke muligheder, der er for mennesker med ryglidelser hos almen praksis, speciallæger, hospital og kommune? • Den sundhedsfaglige indsats kan ikke dikteres af behov i jobcenteret	• Hvilke funktioner kan varetages i patientens nuværende job? • Hvad er en realistisk arbejdsfunktion for borgeren efter endt behandling? • Skal der tages skånehensyn i nuværende job? • Betyder tilstanden, at andre arbejdsfunktioner skal overvejes? • Betyder tilstanden, at borgerens funktionsevne er væsentligt og varigt nedsat i konkrete/alle arbejdsfunktioner?
Anvisninger for kommunikation	Anvisninger for kommunikation
• Vær tydelig omkring hvornår i forløbet, der er behov for information. • Vær tydelige omkring, hvilken form for information I forventer fra sundhedsvæsenet for at vurdere borgerens arbejdssituation	• Hav fokus på job fra starten af sygdomsforløbet i kommunikationen med patienten • Giv tydelig lægefaglig eller fysioterapeutisk vurdering af funktionsniveau og herunder muligheder og udfordringer ved belastning og aktivitet, samt evt. skånehensyn. Funktionsniveau kan med fordel vurderes af fysioterapeut involveret i patientens behandling; evt. under godkendelse af relevant læge i forbindelse med udfyldelse af blanketter

